

**15. jaanuar 2026**

**Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-77/24**

*Wunner* (lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatav õigus)

Vaidlus tekkis seoses internetis hasartmängu mängimisest tekkinud kahju hüvitamisele kohalduva õigusega. Kaebaja, kes oli hasartmängu mängija, esitas hagi välisriigi teenusepakkuja juhatuse liikmete vastu, heites neile ette vajaliku tegevusloa puudumist ja nõudes selle tagajärjel kaebajale tekkinud kahju hüvitamist.

Euroopa Kohus märkis, et Rooma II määruse järgi kohaldub lepinguvälistele võlasuhetele üldjuhul selle riigi õigus, kus kahju tekkis.

Kohtu hinnangul tuleb olukorras, kus kahju hüvitamise nõue on esitatud seoses internetis hasartmängude mängimisel tekkinud kahjuga ning hasartmänge pakkuval ettevõttel puudus selle liikmesriigi seadusega nõutav tegevusloa, tuleb kahju tekkimise kohaks lugeda mängija hariliku viibimiskoha liikmesriik.

Euroopa Kohus lisas, et sellise kahju hüvitamiseks esitatud hagi raames, mis tekkis osalemisest veebipõhistes hasartmängudes, mida pakkus äriühing liikmesriigis, kus tal puudus selleks nõutud tegevusloa, tuleb mängijale tekkinud kahju pidada saabunuks tema hariliku viibimiskoha liikmesriigis.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

**15. jaanuar 2026**

**Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-45/24**

*Verein für Konsumenteninformation* (lennureisijale hüvitatav piletitasu)

Mitmed reisijad ostsid endale lennupiletid vahendusplatvormi kaudu. Nende lend tühistati ning lennufirma maksis reisijatele tagasi lennupiletite eest makstud tasu, kuid ei hüvitanud summat, mida vahendusplatvorm oli reisijatelt küsinud (ca 95 eurot).

Euroopa Kohus leidis, et lennufirma peab ka vahendustasu reisijatele hüvitama. Olukorras, kus lennufirma on nõus, et vahendusplatvorm tema lendudele pileteid müüb, saab lennufirma eeldada, et vahendusplatvorm tavaliselt lisab pileti hinnale vahendustasu. Kuna selline vahendustasu on vältimatu komponent lennupiletitasust, saab eeldada, et lennufirma on sellega nõus. Järelikult peab lennufirma reisijatele ka makstud vahendustasu hüvitama.

Kohus märkis, et lennufirma ei pea teadma vahendustasu täpset suurust. Tõlgendus, mille kohaselt lennureisijale tagasimakstava summa suurus sõltub sellest, kas lennuettevõtja on eelnevalt teadlik, kui suur on vahendustasu, võib viia selleni, et lennuettevõtja püüab tagasimaksmisest keelduda põhjusel, et teda ei teavitatud vahendustasu täpsest suurusest. Sellisel juhul ei oleks tagatud Euroopa Liidu õigusaktidest tulenev lennureisijate kaitse. Samuti võib see viia vahendusteenuste kasutamisest loobumiseni.

---

<sup>1</sup> Lühüülevaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetel. Vt ka [https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2\\_7052/et/](https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/)

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

**15. jaanuar 2026**

**Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-129/24**

*Coillte Cuideachta Ghníomhaíochta Ainmnithe* (anonüümsed või varjunime kasutavad taotlejad)

Direktiiv 2003/4/EÜ ei näe ette, et keskkonnainfo taotleja peab olema tuvastatav füüsilisest või juriidilisest isikust taotleja tegeliku nimega või aadressiga, kuid liikmesriigid võivad sellise korra ette näha.

Euroopa Kohus leidis, et kuna Euroopa Liidu õiguses puudub norm, millega oleks täpselt kindlaks määratud keskkonnateabega tutvumise praktiline kord, peavad liikmesriigid oma õiguskorras kindlaks määrama korra, mis võimaldab tagada, et keskkonnateabega tutvumise taotlusi esitavad tegelikult füüsilised ja juriidilised isikud. See kord ei tohi siiski olla ebasoodsam kui see, mis reguleerib samalaadseid riigisiseseid olukordi (võrdväarsuse põhimõte) ega tohi muuta liidu õiguskorraga antud õiguste kasutamist tegelikult võimatuks või ülemäära raskeks (tõhususe põhimõte).

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)